

11de JAARGANG, NR. 204
30 SEPTEMBER 2013

IN DIT NUMMER:

- 1 NIEUWSBERICHTEN**
5 BOEKBESPREKING
6 PLATENRECENSIES
 Bram Stadhouders, Ploctones,
 Mike del Ferro, Maaïke den Dunnen,
 Gersom Raams, Kenturah's Kitchen
 Akki Haak, Flex Bent Braam e.a.
13 CONCERTVERSLAGEN
 Enrico Rava, Belgium Jazz Meeting
 en de ZomerJazzFietsTour.

EN VERDER:

- 18** Werk in New York (Roos Plaatsman)
19 Jazzflits op vakantie (Macri/Tiddens)

JAZZFLITS 205
 staat **14 OKTOBER** op
<http://www.jazzflits.nl>

NIEUWSSELECTIE

**MINTON'S
 PLAYHOUSE WEER OPEN**

De legendarische New Yorkse jazzclub Minton's Playhouse wordt heropend. Drijvende kracht achter het initiatief is Richard Parsons, die zijn fortuin maakte als hoogste man van Citigroup en Time-Warner.

Minton's Playhouse opende eind jaren dertig. Zo'n veertig jaar later viel het doek. De laatste poging om de club te doen herleven strandde in 2010. Als het aan Parsons ligt krijgt Minton's weer de uitstraling die het in de jaren veertig had. Toen fungeerde het als pleisterplaats voor Thelonious Monk, Charlie Parker en Dizzy Gillespie. De club staat te boek als kraamkamer van de bebop. Een naast de jazzclub gelegen restaurant wordt aan het heropeningsproject gekoppeld. "Harlem is experiencing a renaissance and our hope is that this restaurant will help solidify and propel this rebirth", aldus Parsons begin september tegen Bloomberg News. Het nieuwe Minton's Playhouse ligt op dezelfde plek als de oorspronkelijke club (op de eerste etage van hotel Cecil). Er zal dagelijks jazz te beluisteren zijn. De huisband wordt gevormd door Danny Mixon. Parsons verwacht dat de heropening deze keer een succes wordt: "People have not put capital in upgrading these venues, and making them competitive. There's no question that people can't wait for Minton's to open. But no one is going to sit in a place that essentially is in its down-on-the-heels, 1950s version of itself."

ONAFHANKELIJK JAZZMAGAZINE SINDS 2003

**I COMPANI WINT
 RECHTZAAK TEGEN AFWIJZING SUBSIDIE**

De rechtbank van Zwolle heeft begin september geoordeeld dat de Provincie Overijssel ten onrechte de subsidieaanvraag van I Compani voor het project VERDI 2.00 heeft afgewezen. De provincie en de Commissie Productiefonds Oost-Nederland - die de provincie over de aanvraag adviseerde - moeten de aanvraag opnieuw in behandeling nemen.

De adviescommissie en provincie Overijssel wezen de aanvraag af omdat ze daarin geen antwoord vonden op vijf vragen: 'Waarom Verdi?', 'Hoe wordt de productie ontwikkeld?', 'Wat is de (inter)nationale uitstraling?', 'Wat is de exacte plaats van het beeld in de voorstelling?' en 'Wat is de toegevoegde waarde voor kunstenaars in Oost-Nederland?'. Deze punten werden volgens I Compani echter uitdrukkelijk, uitgebreid en degelijk besproken. Bovendien stak het de formatie van saxofonist Bo van de Graaf dat geen van de zeven leden van de commissie ooit (in 28 jaar) een concert van I Compani had bezocht, en bestond sterk de indruk dat de meegestuurde cd's niet beluisterd waren. Van de Graaf: "Ons belangrijkste punt was dat het negatief advies en besluit niet of nauwelijks onderbouwd en gemotiveerd waren. Wij trokken de conclusie dat de uitvoerige aanvraag niet eens of heel slecht was gelezen." Het eerste bezwaar tegen de afwijzing werd door de provincie Overijssel afgewezen. Bij een tweede behandeling beperkte de provincie zich tot het herhalen van een ietwat gewijzigde tekst van de adviserende commissie. Daarop stapte I Compani op 5 juli in Zwolle naar de rechter. Alles overwegende kwam de rechtbank begin september tot de conclusie 'dat de afwijzing van de aanvraag een deugdelijke motivering ontbeert, zodat het bestreden besluit geen stand kan houden. Het beroep is gegrond.' Daarmee is niet gezegd dat I Compani nu wel subsidie voor VERDI 2.00 krijgt. De provincie moet de aanvraag opnieuw beoordelen.

Heeft u jazznieuws?
Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

NIEUWS

Melissa Aldana, winnaar van de Monk Jazz Saxophone Competition 2013. (Foto: Jimmy Katz)

Ben van Gelder mist finale Thelonious Monk Competition

Saxofonist Ben van Gelder heeft 15 september in Washington niet de finale van de Thelonious Monk International Jazz Saxophone Competition gehaald. Aan de halve finale deden dertien saxofonisten uit de gehele wereld mee. Ben van Gelder reageerde op Twitter laconiek: "Het verandert verder weinig. De muziek blijft!!" In de jury van de zeer prestigieuze wedstrijd zaten onder anderen de saxofonisten Jimmy Heath, Branford Marsalis, Wayne Shorter en Bobby Watson. Uiteindelijke winnaar werd de Chileense Melissa Aldana, als eerste vrouwelijke instrumentaliste ooit. Zij versloeg haar mede-finalisten Godwin Louis en Tivon Pennicott.

Rolf Delfos krijgt Schilperoort Award

Saxofonist, componist en bandleider Rolf Delfos krijgt op 1 november de Peter Schilperoort Award. De prijs wordt hem uitgereikt tijdens het Jazzfestival Heerde. Tijdens het festival treedt zijn formatie Artvark op. De Award is vernoemd naar de voormalige leider van de Dutch Swing College Band. Na zijn overlijden is de prijs in het leven geroepen. Eerder kregen onder anderen orkestleider Joan Reinders, orkestleider Henk Meutgeert en trombonist Bert Boeren de tweejaarlijkse prijs voor hun verdiensten.

PLATEN

Michiel Braam. (Foto: Stef Verstraaten)

MICHEL BRAAM BETOONT EER AAN SCHILDER EN DICHTER LUCEBERT

Op zijn nieuwe album 'Lucebert' brengt Michiel Braams nieuwste ensemble Flex Bent Braam een eerbetoon aan de gelijknamige dichter en schilder. Bij uitgeverij Huis Clos verschijnt tegelijkertijd het boek 'Ik ben een geman-keerde saxofonist: Lucebert & Jazz' waarin het album is opgenomen. Het boek bevat teksten van en over Lucebert en foto's van Pieter Boersma.

Lucebert was een groot jazzliefhebber. In 1965 stelde Simon Vinkenoog hem de vraag wat de positie van de literaire beweging De Vijftigers was. Lucebert stuurde hierop als antwoord een telegram met een opsomming van 'standards'. Onder meer 'Hot house', 'Dizzy atmosphere', 'When your lover has gone', 'Straight, no chaser', 'I may be wrong', 'Let's cool one', 'Better git it in your soul' en 'The stratus seekers'. Voor de cd heeft Braam deze stukken opnieuw gearrangeerd. Ook heeft hij een aantal composities geschreven met als inspiratiebron de Japanse epigrammen van Lucebert.

(zie ook de recensie van de cd op pagina 11)

PODIA

JAZZCAFÉ DIZZY MAAKT WEER DOORSTART

Jazzcafé Dizzy in Rotterdam gaat weer open. Dat meldt Radio 6. De zaak ging eind juli failliet, na een doorstart een jaar eerder. De nieuwe eigenaar Stan Houppermans wil in oktober de deuren heropenen.

Dizzy is het oudste jazzcafé van Nederland. De doorstart wordt deels gefinancierd uit gelden verkregen door 'crowdfunding'. Houppermans zei op Radio 6 dat Dizzy zeven dagen per week open gaat: "Het wordt geen groot restaurant maar een fatsoenlijke hap is er wel verkrijgbaar. De muziek komt weer centraal te staan." Volgens de nieuwe eigenaar zullen Ben van den Dungen, Jan Menu, Bert Vuijsje en Louk Boudesteijn hem en zijn compaan Pieter Melchers met raad en daad terzijde staan.

NIEUWS

Margriet Sjoerdsma. (Persfoto)

Dutch Swing College Band op wereldtournee

De Dutch Swing College Band is 26 september in Thailand aan een wereldtournee begonnen. Deze toer voert de muzikanten ook door Nederland, Duitsland, Zwitserland en China. De Dutch Swing College Band bestaat al sinds 1945, toen hij werd opgericht op Bevrijdingsdag. Sindsdien verkocht de band miljoenen platen, cd's en dvd's en trad op in vrijwel alle landen ter wereld met onder anderen pianist Teddy Wilson, klarinettist Sydney Bechet, violist Joe Venuti, zangeres en saxofonist Bud Freeman. Tijdens de tournee zal zangeres Margriet Sjoerdsma als gast optreden.

Corendon hoofdsponsor Meer Jazz

Het Meer Jazz Festival – jaarlijks in Hoofddorp – heeft Corendon International Travel als nieuwe hoofdsponsor. Het bedrijf verbindt zich meerjarig aan wat voortaan het Corendon Meer Jazz Festival heet. Atilay Uslu, CEO van Corendon: "Meer Jazz biedt een brede en kwalitatief hoogstaande doorsnede van nieuwe stromingen in de jazz en aanverwante muziek. De ijzersterke reputatie die Meer Jazz daarmee heeft opgebouwd maakt het voor beide partijen een uitgelezen kans om elkaar te kunnen versterken." Het volgende Meer Jazz Festival is van 22 tot en met 25 mei 2014.

Stageband maakt nieuwe cd

De Groningse Stageband gaat in oktober een cd opnemen met louter composities en arrangementen van eigen leden. De titel van de cd 'Journey To The Heart' is ontleend aan een stuk van trompettiste Suzan Veneman. De opnamen worden bij studio Wijnbergen in Harlingen gemaakt. De cd verschijnt aan het eind van het jaar.

PODIA VERVOLG

Jumping Jive-band Jazz Connection. (Persfoto)

JAZZ CONNECTION NAAR CHINA EN MALEISIË

De Bredase Jumping Jive-band Jazz Connection reist in december voor de tweede keer in haar bestaan naar Azië voor een tournee. Deze keer leidt de trip naar China en Maleisië.

Jazz Connection zal zeven optredens en workshops verzorgen in onder meer theaters en jazzclubs in de Chinese steden Macau, Guangzhou en Zhuhai. Ook treedt de band op tijdens het International Penang Jazz Festival te Maleisië. De optredens zijn mede mogelijk gemaakt door een bijdrage van het Fonds Podiumkunsten.

Het najaar van 2013 staat voor de band sowieso in het teken van buitenlandse optredens. Jazz Connection vertrekt spoedig voor een aantal optredens en workshops naar het International Jazz Festival TanJazz in Tangier Marokko en in november zijn ze uitgenodigd voor het Jazz Festival in de Franse stad La Rochelle aan de Atlantische Oceaan. De band zit momenteel in de studio voor opnamen voor een nieuwe cd die medio 2014 zal uitkomen. In 2015 zal de band haar 25-jarig bestaan vieren.

BRABANTSE PODIA BLAZEN OKTOBER JAZZMAAND NIEUW LEVEN IN

Drie Brabantse podia, Muziekcentrum De Toonzaal (Den Bosch), Paradox (Tilburg) en Axesjazzpower (Eindhoven) blazen de Oktober Jazzmaand van weleer nieuw leven in. De komende maand staat een vijftiental jazzconcerten op hun gezamenlijke programma.

In Paradox worden onder anderen het trio van Bov van Luijt, het Mete Erker Trio, Paul van Kemenade invites, Nils Wogram's Nostalgia Trio, de Mark Lotterman en I Compani met Verdi 2.00 verwacht. De Toonzaal ontvangt onder meer de Ploctones en The Houdini's. Naar Eindhoven komen Uri Caine & Han Bennink en Mógil. De Oktober Jazzmaand ontstond in 1974 op initiatief van de Stichting Jazz en Geïmproviseerde Muziek in Nederland (SJIN). Destijds had het concept een landelijke uitstraling. In de hoogtijdagen vonden in oktober honderden jazzconcerten plaats.

NIEUWS

Haarlemse jazzmusici in brons vereeuwigd

Zondag 15 september zijn in Haarlem de bronzen beeltenissen van saxofonist Ruud Brink en trompettist Ray Kaart onthuld. Dit gebeurde door hun dochters Jolanda Kaart en Cynthia Brink. De bronzen staan in de Egelantiertuin, vlak bij de plek waar vroeger de Haarlemse Jazzclub was gevestigd. Een plek waar de twee musici geen onbekenden waren.

Thelonious4 (Persfoto)

Thelonious4 voor concerten naar VS

De Nederlandse band Thelonious4 gaat in oktober voor concerten naar de VS. Aanleiding is de gunstige ontvangst van de cd 'Thelonious4 Meets Tony Miceli'. Vibrafonist Tony Miceli treedt als gast bij de groep op. Er staan concerten gepland in New York, Baltimore, Washington en Philadelphia.

Cd Klatwerk3

krijgt internationale distributie

Via Aliud Records wordt het album 'Who Are You' van jazztrio Klatwerk3 internationaal gedistribueerd. De plaat is nu ook verkrijgbaar in Europa, Australië en Azië (onder meer Japan en Zuid-Korea). Verder is het album te downloaden via iTunes, Amazon of Spotify. Klatwerk3 bestaat uit Boelo Klat (p), Ancel Klooster (d) en bassist Ruud Vleij. De cd verscheen begin 2012 in Nederland.

JAZZFLITS HOUDT U OP DE HOOGTE

Twintig keer per jaar via ons uitgebreide en complete **jazzmagazine** Jazzflits: <http://www.jazzflits.nl>;

JAZZFLITS HOUDT U OP DE HOOGTE

Veelal dagelijks met korte berichten op ons **digitale prikbord** bij Twitter.com: <https://twitter.com/Jazzflits>;

JAZZFLITS HOUDT U OP DE HOOGTE

En periodiek via persberichten op onze **digitale informatiezuil** op Facebook: <https://www.facebook.com/Jazzflits>.

JAZZFLITS HOUDT U OP DE HOOGTE

PODIA VERVOLG

VADER EN DOCHTER DULFER BEDIENEN LEUSDENSE DANSLUSTIGEN OP MAAT

Hans en Candy Dulfer in Leusden. (Foto: Djim)

De saxofonisten Hans en Candy Dulfer lieten er 21 september geen gras over groeien tijdens hun optreden op het derde festival Dupaco Leusden Jazz. Het toegestroomde publiek stond al snel enthousiast te dansen. Ook stonden in Leusden onder andere op het programma: zanger-pianist Ruben Hein, de Basily Boys en pianist Peter Beets met als gasten de Leusdenaren zangeres Judith Nijland en saxofonist Alexander Beets.

OVERIG

JAZZ ORCHESTRA OF THE CONCERTGEBOUW GEEFT OBLIGATIES UIT

Het Jazz Orchestra of the Concertgebouw gaat obligaties uitgeven. De opbrengst van deze schuldbewijzen wordt gebruikt voor het ontwikkelen van nieuwe concertproducties.

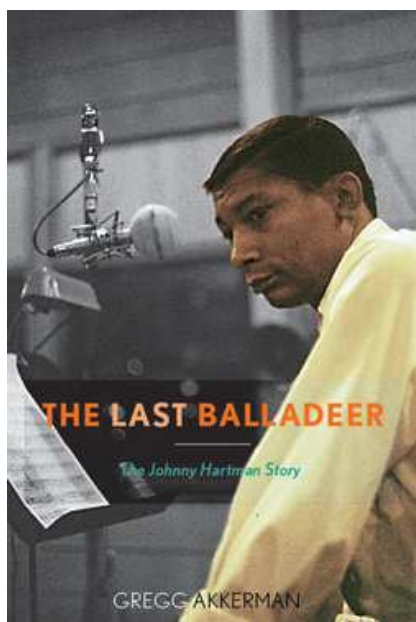
De uitgifte van obligaties is een antwoord op het vervallen van de subsidie van het Fonds Podium Kunsten. Die subsidie gaf het orkest de mogelijkheid om nieuwe muziek te ontwikkelen en deze in een betrekkelijk kleine zaal als het Bimhuis te spelen. Dat hoofdstuk is afgesloten. Nu het orkest zichzelf moet bedruipen slaat het een meer commerciële weg in en zal het alleen nog in het Amsterdamse Concertgebouw en andere grote zalen spelen.

De obligatiehouders krijgen 2,5% rente. Verder bieden de schuldpapieren de houder fiscale voordelen. Artistiek leider Juan Martinez: "Om onze internationale reputatie hoog te houden willen we ons blijven ontwikkelen. Met name ons steeds groeiende, jongere publiek vraagt om een totaalbeleving waarbij de visuele prikkels en entertainmentwaarde veel belangrijker worden. Deze vernieuwende producties vergen een grotere investering". De basis van het nieuwe verdienmodel is dat concerten bij een zaalbezetting van 55% kostendekkend zijn. Het orkest heeft over de afgelopen vijftien jaar een gemiddelde zaalbezetting gerealiseerd oplopend tot 78% per jaar.

Volg het jazznieuws op <http://www.twitter.com/jazzflits>.

JAZZ OP PAPIER

BIO, O BIO

Gregg Akkerman.

The last balladeer : the Johnny Hartman story.

Lanham MD : Scarecrow, 2013. – 392 pag. – (Studies in Jazz ; 68). – ISBN 978-0-8108-8872-2 pbk ed. van 2012

Rob Palmer.

Mr. P.C. : the life and music of Paul Chambers.

Sheffield : Equinox, 2012. – 430 pag. – ISBN 978-1-84553-636-7

Gary Ginell.

Mr. B. : the music and life of Billy Eckstine.

Milwaukee : Leonard, 2013. – 208 pag. – (The Hal Leonard Jazz Biography Series). – ISBN 978-1-4584-1980-4 pbk

Maria S. Judge.

Jake Hanna : the rhythm and wit of a swinging jazz drummer.

Galesville MD : Meredith Music Publ., 2012. – 230 pag. – ISBN 978-1-57463-192-0

Peter Leitch.

Off the books : a jazz life. – Montreal : Véhicule Press, 2013. – 188 pag. – ISBN 978-1-55065348-9

Teresa L. Reed. The jazz life of Dr. Billy Taylor.

Bloomington IN : Indiana University Press, 2013. – 256 pag. – ISBN 978-0-253-00909-8

Andermaal aandacht voor biografieën, al dan niet door de persoon zelf geschreven. Het is een vreemd gezelschap: twee zangers en vier instrumentalisten die samen een ritmesectie hadden kunnen vormen. Op papier althans, maar een ritmetandem van bassist Paul Chambers en drummer Jake Hanna? Een hoogst onwaarschijnlijke combinatie, gezien hun culturele en sociale achtergrond. Misschien kan de belichting daarvan hun biografieën een meerwaarde geven, anders dan het persoonlijk verhaal alleen. Want eerlijk, bij geen van de zes heb ik op diens 'story' zitten wachten.

Zanger **Billy Eckstine** (1914-1993) pionierde van 1944 tot 1947 met een bigband. Het aantal opnamen hield niet over en de leider doorspekte ze ook nog met oninteressante bluesthema's, matige solo's op ventieltrombone en stroperige vocalen. De grote verdienste van de band was echter dat het een kweekvijver bleek van jong talent, dat aan het begin stond van de bebop. Eckstine zelf was de charmeur, wiens lage, volle stemgeluid rijp was voor een solocarrière. Na de ontbinding van de band liet hij zich dan ook begeleiden door andere bands en strijkers of hoorden we hem in combinatie met de pianisten Bobby Tucker en George Shearing, of in duetten met collega Sarah Vaughan. Een uitschieter was zijn scat-bijdrage aan de Metronome All Stars van 1953 voor MGM. Over Eckstine als jazz- c.q. populaire zanger zijn de meningen verdeeld. Waar de Grove het neerbuigend heeft over het zingen van 'conservative popular ballads', wil Will Friedwald in diens Guide daar niets van weten en wijdt hij liefst elf kolommen aan zijn werk.

Was Eckstine het paradepaardje van MGM, platenmaatschappij RCA probeerde ook een zanger naar voren te schuiven. Dat moest **Johnny Hartman** worden (1923-1983). De samenwerking liep op een mislukking uit, zoals er wel meer mis zou gaan in zijn carrière. Een goede plaat voor Bethlehem, 'Songs From The Heart', uit 1956, met de Engelsman Ralph Sharon op piano, was amper opgevallen. Pas in 1963, toen Bob Thiele van Impulse het voorstel deed tot een duo-elpee met John Coltrane, kreeg hij allerwegen de aandacht. Friedwald geeft hem zelfs nog een kolom meer dan Eckstine, maar merkt op: 'Hartman never exactly had a *comeback* because he had never exactly *arrived*.' Met **Paul Chambers** (1935-1969) zijn we in heel andere sferen. Na overgestapt te zijn van tuba op contrabas werd hij al gauw een veelgevraagd begeleider. Dat leverde een achtjarige verbintenis op met Miles Davis; het ritmeteam met drummer Philly Joe Jones werd een van de beroemdste aller tijden. Zijn solo's, vooral als hij ging strijken, leken daarentegen eerder een verplicht nummer.

Drummer **Jake Hanna** (1931-2010) deed ervaring op in kleine en grotere bezettingen, was meerdere malen te vinden in de band van Woody Herman, vormde met trombonist Carl Fontana een septet, de Hanna-Fontana band, en, eenmaal bij Concord, fungeerde daar twintig jaar lang als de huisdrummer, wat leidde tot een onnoemelijk aantal sessies voor dat label.

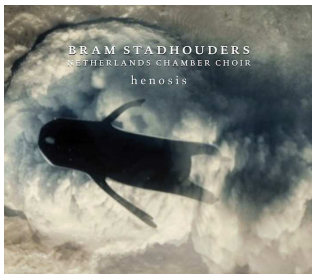
De van oorsprong Canadese gitarist **Peter Leitch** (1944) trok in 1983 naar New York, leidde tal van kleine ensembles, van duo tot kwintet, ging op tournee, maar bleef in de samenwerking met landgenoten zijn Canadese wortels trouw.

Misschien is de biografie van dr. **Billy Taylor** (1921-2010) wel het kleurrijkst, niet vanwege zijn pianospel als wel door zijn andere activiteiten. Hij timmerde veel aan de weg en deed dat altijd voor het goede doel: hij schreef kritieken, hield lezingen, schreef instructieboeken, was in de weer voor radio en televisie en hield educatieve straatconcerten op een verplaatsbaar podium, zijn Jazzmobile. En ja, hij promoveerde, in 1975 aan de universiteit van Massachusetts over de ontwikkeling van jazz piano, met als ondertitel: 'a new perspective for educators'.

Jan J. Mulder

CD-RECENSIES

BRAM STADHOUDERS NETHERLANDS CHAMBER CHOIR Henosis Buzz Records

Bezetting:

Bram Stadhouders (g,electronics),
David Hoogerheide (keyb),
Onno Govaert (d),
Klaas Stok (dir.) Heleen Koele, Annet Lans,
Karin van der Poel, Marleene Goldstein,
Alberto ter Doest, Albert van Ommen,
Jasper Scheweppe, Gilad Nezer.

Bekijk hier het volledige concert
hier: <http://bit.ly/1fx5OJ9>

Eenheid. In het Oudgrieks: 'Henosis'. Dát wil de 25-jarige Bram Stadhouders met dit project bereiken. Hij kreeg de compositie-opdracht voor het North Sea Jazz Festival 2012. Voor die gelegenheid combineerde hij zijn trio met het Nederlands Kamerkoor. Stadhouders maakte het zich bepaald niet gemakkelijk. Het viel niet mee om de akoestische verschillen van de grote drum van Onno Govaert, de gitaarsound, de elektronica van David Hoogerheide én de hoge vrouwenstemmen samen goed te laten klinken. Ogenschijnlijke, heftige contrasten vervaagden tot een harmonieus geheel.

Het grootste deel van de cd is live op het festival opgenomen, maar twee tracks zijn van de try-out in LantarenVenster. Tijdens die try-out was de verklarende tekst van Stadhouders tussen-door wat storend. Het zou beter geweest zijn als het concert een doorlopende suite was. Dat is op de cd heel goed gerealiseerd. Er klinkt (gelukkig) zelfs geen applaus.

Stadhouders weet krachtige 'soundscapes' te produceren, maar ook donkere sferen en gitaargeweld. Steeds weer herken je direct zijn karakteristieke stijl en geluid. De excentrieke Govaert heeft naast zich twee immense, hangende trommels en hij gaat volgas in het afsluitende nummer 'Ralkesfa'.

De samenwerking van het trio en het koor is gedurfd, maar heel geslaagd. Het is geen gemakkelijke kost, maar er is een constante, kunstzinnige sfeer. Sommige passages doen sterk denken aan het werk van Arvo Part. Dat is niet vreemd voor het koor, want in 2010 maakte het al een cd met werk van de Estse componist. De zang is voornamelijk tekstloos, vaak bestaande uit een steeds weer herhaalde, onherleidbare lettergreep, in het bijzonder in 'Escaping now'. Soms legt Stadhouders in zijn stukken specifiek de nadruk op de complexe koormuziek waarbij hij de spanning voorzichtig laat opbouwen. Samen met het progressieve trio ontstaat een zorgvuldig gelaagd en verlijmd kunstwerk. Een intrigerend album.

Peter J. Korten

THE PLOCTONES Ploc Challenge

Bezetting:

Anton Goudsmit (g),
Efraïm Trujillo (ss, ts),
Jeroen Vierdag (b, elb),
Martijn Vink (d).

In het openingsnummer krijg je het op 'Ploc' van The Ploctones meteen vol om de oren. Het is hard, vuig en heel precies gefileerd! Alsof gitarist Anton Goudsmit en zijn mannen willen zeggen: 'eerst de muizenissen uit het hoofd, dan komen we later wel ter zake'. Vanaf het derde nummer, 'Tag you're it', komt er rust in de tent en wordt er weefwerk geproduceerd. Dat betekent heel veel kleine 'grooves', unisono gespeeld door gitaar en sax. Drummer Martijn Vink bepaalt dan de 'sound' van de song. In 'Entangled' wordt Jeroen Vierdag met zijn elektrische bas 'gefeatured', zoals dat mooi heet.

In 'E.Z.T.O.N.A.V.' (het zesde nummer) belanden we op het niveau 'ballad'. Goudsmit speelt heel beschaafd en in lange notenlijnen. Het trionummer 'Falling Grace' is van hetzelfde laken een pak. Jeroen Vierdag laat daarin horen dat hij die lange lijnen op zijn contrabas ook heel goed kan spelen. In 'In The Flower-shop' moest ik bij Efraïm Trujillo op sopraansax verrassenderwijs aan Wayne Shorter denken. Inderdaad staat dat nummer als 'De Bloemenman' ook op Eric Vloeimans' 'Boompetit' uit 2004. Rest mij nog te vermelden dat de kartonnen omslag van 'Ploc' is voorzien van een hilarisch stripverhaal rondom de hoesfoto. Ook een uitvouwblad biedt nog tal van verrassingen. Je kunt er je eigen frontje mee maken.

Hessel Fluitman

AKKI HAAK BAND**Global Giggle****Eigen beheer**www.akkahaak.nl**Bezetting:**

Ariadne 'Akki' Haak (to),
 Erik van der Weijden (as),
 Florian Hierdeis (el-g),
 Gerco Aerts (b),
 Dirkjan de Koning (d).

JACKY TERRASSON**Gouache****Universal****Bezetting:**

Jacky Terrasson (p, keyb),
 Burniss Earl Travis II (b, bg),
 Justin Faulkner (d, perc),
 Minino Garay (perc),
 Cécil McLorin Salvant (voc),
 Michel Portal (bkl),
 Stephane Belmondo (tp, bu).

VERVOLG CD-RECENSIES

Het is geen straf in de band van Adriadne 'Akki' Haak te spelen. Ze noemt zich de gezelligste trombonist van Nederland en dat is ze - afgaand op de vierde cd 'Global Giggle' - ook echt. De foto op het infoboekje toont vier breed lachende mannen en één grijnzende dame. Je hoort het spelplezier terug in de acht composities van de bandleidster. Haak, Erik van der Weijden (alt-sax), Florian Hierdeis (gitaar), Gerco Aerts (bas) en Dirkjan de Koning (drums) swingen en 'grooven' dat het een aard heeft. Haak loopt al sinds de jaren tachtig mee in het (hoofdstedelijke) jazzwereldje. In 1991 richtte ze haar eigen band op. Haaks spel en creativiteit als componiste vertonen absoluut geen sporen van sleetsheid. Haar toon en techniek zijn fraai gerijpt en passen perfect bij de sound van de heren musici. De acht titels zijn allemaal sterk en herkenbaar als eigen werk van dit kwintet. Met invloeden uit de funk, de pop en de Afrojazz.

De band barst van de energie en doet het niet voor niets uitstekend in het live-circuit. Luister maar eens naar de uitbarstingen van Van der Weijden, het opzweepende drumwerk van De Koning, de stuwende bas van Aerts, de warm-cleane slag- en solopartijen van Hierdeis en het volwassen samenbindende werk van Haak. Je krijgt zin om te dansen en was jazzmuziek daar oorspronkelijk niet voor bedoeld?

Hans Invernizzi

Bekijk de band in 'Green couch': <http://bit.ly/16DWGvc>

'Try to catch me', het openingsnummer van 'Gouache', klinkt als een uitdaging van Jacky Terrasson aan het adres van de luisteraar: het is erg moeilijk om één lijn te zien binnen de keuzes die hij maakt in repertoire en aanpak. De constante hier is een jongensachtige stouterigheid - een pianist die eigenzinnig aan de slag gaat, en met het grootste technische gemak zijn zin doet. Verschillende gasten, verschillende stijlen (vaak zelfs binnen één nummer), muziekjes uit erg diverse hoeken van het universum: 'Baby' (van Justin Bieber - ik heb niet de eer het origineel te kennen) krijgt een bijna Bud Powell-achtige snelle lezing, met een middendeel dat van Stevie Wonder had kunnen zijn. Cécil McLorin Salvant zingt Erik Satie, en John Lennon. 'Try to catch me' wisselt abstracte notenreeksen af met vrolijke calypso.

'Mother' roept dan weer het werk van Carla Bley uit de jaren tachtig op: een minimalistische melodie en een obsessief herhalende akkoordenreeks over een sobere poppy drumpartij. Amy Winehouses 'Rehab' wordt bijna herleid tot het dreigende 'No, no, no' uit het origineel - gebonkt in het lage register van de piano. De harmonisch wat 'armere' stukken (zoals 'Rehab') geven Terrasson overigens helemaal de ruimte om te experimenteren met klanken.

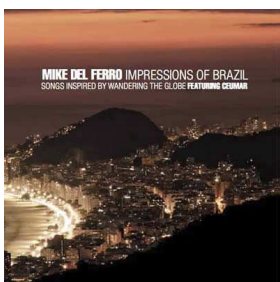
Mist de cd wat eenheid? Nee: avontuurlijke, speelse variatie is ook een concept. Mist de cd wat emotionele diepgang? Misschien: speelsheid en diepgang gaan immers zelden samen. Daarom is de keuze van de gastmuzikanten ook zo verstandig gemaakt: Michel Portal knort klarinet (helaas enkel op het eerste nummer), Stephane Belmondo geeft ziel aan 'Mother', McLorin Salvant zingt 'Oh my love' het pantheon in. 'Gouache' is misschien geen meesterwerk, maar er staan parels op.

Arne Van Coillie

Bekijk de band in 'Gouache': <http://bit.ly/PDzZT6>

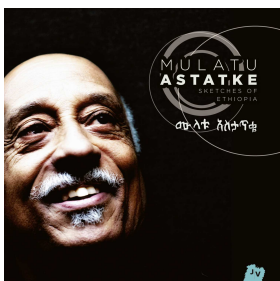
MIKE DEL FERRO Impressions Of Brazil Challenge

Bezetting:

Ceumar (voc),
Mike del Ferro (p),
Jeroen Vierdag (b, bg),
Bruno Castellucci (d).

MULATU ASTATKE Sketches of Ethiopia Jazz Village

Bezetting:

Mulatu Astatke (vibr, p, keyb),
Esfaye en Fatoumata Diawara (voc),
Byron Wallen (tp),
Yohanes Afwork (washint (=houten fluit)),
James Arben (fl, hobo, ts, kl),
Messale Asmamow (krarr
(= 5-snaarinstrument)),
Idris Hassun (masinko (=1-snarige viool)),
Alexander Hawkins (p, keyb),
Danny Keane (p, cello),
John Edwards (b, bg),
Tom Skinner (d),
Richard Olatunde Baker (perc),
+ diverse gastmusici.

VERVOLG CD-RECENSIES

Pianist Mike del Ferro is bezig aan een serie cd's rond een aantal landen waar hij optrad. Via een 'sampler' kregen we vorig jaar al een voorproefje. Nu is dan de eerste volledige cd uitgebracht: 'Impressions Of Brazil'. De Braziliaanse zangeres Ceumar is van de partij om de 'echte' sfeer te creëren. Dat is gelukt. Met het openingsnummer 'O que vier eu traço' opent het album levendig. Na een opgewekt begin verdubbelt het tempo van het stuk en improviseert Ceumar er lustig op los. Je wordt meteen opgetild naar andere sferen. Daarna worden vooral ballads gespeeld en wordt de muziek intiemer. Heel verstandig van Del Ferro om het overbekende 'The girl from Ipanema' instrumentaal, ietsje sneller dan gebruikelijk, en met improvisatie te spelen. Dat maakt die dood gezongen song als jazzthema toch weer acceptabel.

'Het is Del Ferro gelukt om op 'Impressions Of Brazil' de 'echte' Braziliaanse sfeer te creëren'

Tijdens zijn solo laat Jeroen Vierdag zijn elektrische bas bijna als een gitaar laat klinken. 'Brazil' biedt verder tal van Braziliaanse composities en een enkele overpeinzing in de vorm van een pianosolo. Gedurfd is de keuze van 'Besame mucho'. Del Ferro brengt het in alle rust. En dat is wat mij betreft wel een beetje de makke van 'Impressions Of Brazil'; dat het geheel wat te rustig klinkt. Ook al begint dat rustige wel een beetje op een serieuze stroming in de hedendaagse pianojazz te lijken...

Hessel Fluitman

Trio en zangeres tijdens NSJF '13: <http://bit.ly/1dGyWvr>

Pianist Mulatu Astatke wordt gezien als de grote promotor van de Ethiopische jazz. Hij heeft een mix gecreëerd van Ethiopische muziek en stijlen als funk, jazz en latin. In 2009 was hij al eens in ons land en in november treedt hij op in de nu al uitverkochte North Sea Jazz Club in Amsterdam. Op zijn nieuwe cd 'Sketches Of Ethiopia' speelt hij met de Steps Ahead Band. Naast dit tiental musici zijn op verschillende nummers nog een of meer Ethiopische gastmuzikanten te horen.

'Met zijn vele Afrikaanse instrumentalisten produceert Astatke een soort wereldjazz'

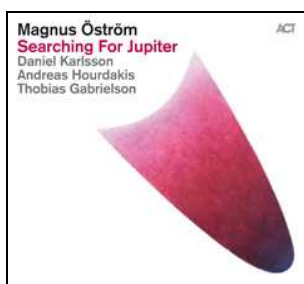
Met zijn vele Afrikaanse instrumentalisten produceert Astatke een soort wereldjazz. Over een rijke ritmiek spelen blazers en snaarinstrumentalisten hun melodische partijen. Dankzij de inbreng van traditionele instrumenten, komt bij veel nummers het Ethiopische accent bovendien. Pas in tweede dan wel derde instantie hoor je de vibrafoon van Astatke. Hij blijkt dan in alle bescheidenheid veel vaker aanwezig te zijn dan je vermoedde. Het massale eerste nummer 'Azmar' leunt zwaar op slagwerk. De zang en de snaar- en blaasinstrumenten maken het stuk aantrekkelijk en afwisselend. 'Hager fiker' geurt Arabisch. Mulatu Astatke soleert hierin op vibrafoon en de fluitisten dagen elkaar beurtelings uit. In het volgende nummer, 'Gambella', speelt de vibrafoon andermaal een voorname rol. Met de cello als goede tweede. Mulatu Astatke maakte eclectisch muziek. Ik vraag me af hoe 'sketches of Ethiopia' zonder invloeden van buitenaf zouden klinken.

Hessel Fluitman

Bekijk hier een video van de presentatie van het album:
<http://www.youtube.com/watch?v=f5HNXytisOM>

MAGNUS ÖSTRÖM
Searching For Jupiter
ACT

Bezetting:

Magnus Öström (d, perc, voc, keyb),
 Daniel Karlsson (p, keyb),
 Andreas Hourdakis (g, banjo),
 Thobias Gabrielson (b, keyb).

COPERNICUS

Worthless!

Nevermore/MoonJune Records
www.moonjune.com

Bezetting:

Copernicus (voc, keyb), Sari Schorr (voc),
 Steven Bernstein (schuif-tp), Matty Fillou
 (ts), Rob Thomas (v), Raimundo Penaforte
 (v, mandoline, ac-g, acc, perc),
 Juan Castillo (charango, panfluit, ac-g),
 Cesar Aragundi, Poppa Chubby (g),
 Bob Hoffnar (steel-g), Pierce Turner
 (o, p, voc), Marvin Wright (bg, g, p),
 George Rush (b, bg, tu), Thomas Hamlin
 (d, perc), Niyirah El, Kevin Lane
 (djembé, perc).

VERVOLG CD-RECENSIES

Vanaf de eerste noot op 'Searching For Jupiter' van drummer Magnus Öström word je omgeven door een wollige sound die het gehele album aanwezig is. Soms donker, maar met genoeg lichtpuntjes – bijvoorbeeld het aanstekelijke ritme van 'Dancing at the dutchtreat' (in 11- en 7-kwarts maatsoorten) dat dansbaar is en organisch aanvoelt - om het toch geen sombere aan gelegenheid te laten worden.

De band van Öström is bijna identiek aan die van 'Thread Of Life', zijn debuut-cd op het Duitse ACT-label. Alleen is de pianist van dienst nu Daniel Karlsson, uit de fenomenale band Oddjob (ook uit de ACT-stal). Hij voegt met zijn lyrische spel een nieuw soort elan toe aan het groepsgeluid. De melodische soli zijn van een Scandinavische schoonheid in al haar facetten en blijven boeien, ook na herhaald beluisteren. Gitarist Hourdakis doet door zijn fraseringen en geluid soms denken aan Pat Metheny, maar er zijn slechtere voorbeelden te noemen, dus dat stoort geenszins. Het is duidelijk dat Öström met 'Searching For Jupiter' zijn EST-verleden heeft afgesloten en de weg vervolgt die hij op zijn debuut is ingeslagen. Duidelijk zeker van zijn zaak (opnieuw componeerde hij alle stukken voor dit album) en met een urgentie die in de stijl van de hedendaagse jazz uitstekend op zijn plaats is. Nu maar hopen dat de heren snel naar Nederland afreizen om een concert te geven. Ik zit vooraan op het puntje van mijn stoel.

Reinier van Bevervoorde

Magnus Öström aan het werk: <http://bit.ly/1b1jc5c>

Je kunt je er makkelijk vanaf maken, en heel flauw zeggen dat deze plaat zijn naam eer aandoet: waardeloos. Dan heb je jezelf als recensent een brevet van onvermogen gegeven. Dat geldt ook als je denkt dat de veertiende cd van dichter-performer Joseph Smalkowski, alias Copernicus, weer van hetzelfde laken een pak is als de vorige dertien. Voor de geëxalteerde voordrachten van de man zelf is dat ten dele waar. Ook 'Worthless!' wordt gekenmerkt door het gedragen en indringende stemgeluid van de aanstichter van deze muziek. Toch is er veel dat deze nieuwste toevoeging aan zijn discografie doet verschillen van de voorgangers. Zo is daar de soulvolle stem van zangeres Sari Schorr, die een fraai contrast vormt met de voorgedragen teksten. In het gospelachtige 'What is the existence?' krijgt ze Copernicus zelfs aan het zingen, en dat is een noviteit. Bovendien toont Smalkowski zich op deze nieuwe cd van zijn breekbaarste kant. In 'You are the illusion that I perceive' gaat hij emotioneel de diepte in en zijn voordracht krijgt iets kwetsbaars. Verder blijf je je verbazen over wat er allemaal tegen zijn teksten aan geïmproviseerd wordt. Want het forse muziekgezelschap (onder leiding van toetsenist Pierce Turner) is opnieuw zonder ook maar één noot bladmuziek de studio ingestapt. Het scala aan genres is breed, van een Mingus-achtige slepende blues ('You are the subatomic') en rockachtig in elkaar hakende gitaren ('Everlasting freedom!') tot klassiek klinkende strijkers die doen denken aan de 'Canon' van Pachelbel (in het titelnummer). Het boeit, en af en toe vergeet je zelfs dat de teksten wel heel hermetisch zijn.

Herman te Loo

Bekijk Copernicus in 'Worthless': <http://bit.ly/14CgmCd>

GERSON RAAMS SWAMB

Eigen beheer
(www.gersomraams.com)

Bezetting:

Gerson Raams (el-g),
Mark Schilders (d),
Frank Wienk (perc, d),
Sven Happel (b),
Niels Broos (keyb),
Morris Kliphuis (frh).

LOTTE ANKER/ RODRIGO PINHEIRO/ HERNANI FAUSTINO Birthmark Clean Feed

Bezetting:

Lotte Anker (ss, as, ts),
Rodrigo Pinheiro (p),
Hernani Faustino (b).

VERVOLG CD-RECENSIES

Je hebt een bluesachtergrond of je hebt hem niet. Gitarist Gerson Raams is een bluesman van huis uit en het is dus niet verwonderlijk dat hij zijn eerste cd 'SWAMB' doopte, een woord dat is afgeleid van het Engelse 'swamp' oftewel moeras. En het album is geen aangeharkt tuintje geworden. Raams en vijf muzikale kornuiten nemen je mee naar de meest drassige gebieden maar houden qua tonaliteit wel de voeten droog. Raams schreef tien stukken met grappige titels als 'Ants', 'BaddaBing' en 'Schuddebuiken'. De bezetting is bijzonder met hoornbespeler Morris Kliphuis in de gelederen. De hoornist produceert toch een ander klankenpallet dan de sax, trombone of trompet. Niels Broos speelt 'keys' en piano en is verantwoordelijk voor de analoge synths (moog, polysix, juno). Raams wijst er op zijn site op, dat de synths fraai mixen 'met de houten klanken van de gitaar en de warme tonen van de hoorn' en daar heeft hij gelijk in.

'Gitarist en bluesman Raams ontpopt zich op 'SWAMB' als een veelzijdig musicus'

De groep improviseert als een jazzgroep, maar je hoort ook minimalistische soundscapes, samengestelde ritmes en bombastische donkere 'grooves'. Door alles heen blijft de blues klinken en af en toe duikt er een stukje 'klassiek' op door de inbreng van gitaar en hoorn. Raams ontpopt zich als een veelzijdig musicus. Niet alleen is hij erin geslaagd aansprekende stukken te schrijven; hij is ook een allround gitarist die stevig elektrisch werk afwisselt met ingetogen tokkelpartijen.

Hans Invernizzi

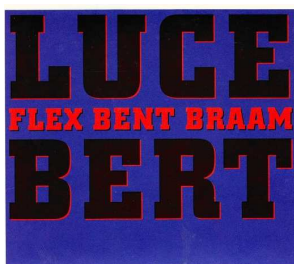
Bekijk deze groep hier: <http://bit.ly/19DLks3>

Het Deens-Portugese trio Anker/Pinheiro/Faustino is weer eens een helder en duidelijk bewijs dat intensiteit niet altijd over hard en groots hoeft te gaan. De Deense Lotte Anker is bekend als saxofoniste met een stevige aanpak en een hoog energieniveau. Hier laat ze zich echter vooral van haar subtiele kant zien.

'Door contrasten komt de muziek tot leven, want alleen maar mooispelerij gaat op den duur vervelen'

Het vocabulaire van de 'energy'-jazz is op 'Birthmark' in een aantal nummers weliswaar aanwezig (in 'Upper bound', bijvoorbeeld), maar Anker vertelt er een ander verhaal mee, met een kleinere stem. Bovendien is haar palet veel groter en komen er zelfs associaties met Lester Young om de hoek kijken ('Daytime song'). De Portugese pianist Rodrigo Pinheiro is een meester in fijnzinnigheid. Hij beschikt over een licht toucher, en zelfs als hij stevig in de bassen grijpt, wordt het geen ouderwets beuken, zoals we uit het verleden van de free jazz wel kennen. Diens landgenoot, bassist Hernani Faustino, kent eveneens een weergaloze techniek die hem in staat stelt samen met zijn muzikale partners een boeiend muzikaal landschap te schilderen. Daarin is ruimte voor absolute schoonheid (zoals we horen in de sopraansaxofoonklanken van 'Dual'), maar het schuurt en wringt soms net zo krachtig. Pas door deze contrasten komt de muziek tot leven, want alleen maar mooispelerij gaat op den duur vervelen.

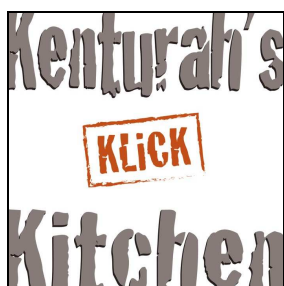
Herman te Loo

FLEX BENT BRAAM**Lucebert****BBBCD****Bezetting:**

Angelo Verploegen (tp),
 Wolter Wierbos (tb),
 Bart van der Putten (as),
 Oleg Hollmann (bars),
 Michiel Braam (p),
 Tony Overwater (b),
 Joost Lijbaart (d).

KENTURAH'S KITCHEN**Klick****Eigen beheer**

(www.kenturahskitchen.com)

Bezetting:

Ed Baatsen (p),
 Han Slinger (b),
 Bert Kamsteeg (d).

VERVOLG CD-RECENSIES

Pianist Michiel Braam heeft zijn Bik Bent Braam na 25 jaar opgeheven en uit de as is Flex Bent Braam verrezen. Een formatie van een man of zeven. Om het spannend te houden verandert de groep regelmatig van samenstelling. Op de cd 'Lucebert', geïnspireerd door de gelijknamige dichter en schilder, is een mix van 'standards' en eigen composities te vinden. Voor die 'standards' koos Braam enige titels uit een reeks die Lucebert eens noemde als antwoord op de vraag wat de positie van de Vijftigers was (een literaire stroming waartoe hij gerekend werd). Die titels waren: 'Hot house', 'Dizzy atmosphere', ('Misty'), 'When your lover has gone', ('Get out of town'), 'Straight no chaser', 'I may be wrong', 'So what', 'Let's cool one', 'Better get it in your soul' en 'Stratus seekers'.

De klassiekers worden op zijn Braamsiaans behandeld: met respect, maar zonder de eigen identiteit van de uitvoerende muzikant – en de invloed van het moment – te vergeten. Ze worden over het algemeen herkenbaar gespeeld, maar de interpretatie werkt soms vervreemdend. 'Straight no chaser' bijvoorbeeld wordt in stukjes opgedeeld en door Michiel Braam met beukende akkoorden begeleid. 'Let's cool one' wordt weer met veel eerbied uitgewerkt. De titels van Braams eigen composities zijn gekozen uit de titels van een serie Japanse epigrammen van Lucebert. Elk stuk op 'Lucebert' is een avontuur om mee te maken. Dit is weer eens een cd van Michiel Braam die hogelijk de moeite waard is. Met dank aan de inzet van alle medewerkende muzikanten.

Hessel Fluitman

Michiel Braam solo: <http://bit.ly/14Cmt9y>

Ed Baatsen (piano, Fender Rhodes) speelt pas twee jaar samen met drummer Han Slinger en bassist Bert Kamsteeg in Kenturah's Kitchen. Zelf noemen ze hun samenspel 'fris en dynamisch' en ook 'eigenwijs'. Op de eerste cd 'Klick' is het bewijs vastgelegd dat de drie helemaal van deze tijd zijn met onder andere creatieve bewerkingen van stukken van Coldplay, Red Hot Chilli Peppers en Beyoncé en composities van Baatsen. De negen titels kenmerken zich door een opwindende combinatie van stijlen: rock, funk, r&b, gospel, Afro-Cubaans, pop, klassiek en minimal music. Maar de musici, die alle drie al jaren in het circuit meedraaien, verloochenen hun achtergrond niet. De jazz overheerst. Dat blijkt vooral uit het feit dat de mannen improviseren en het avontuur niet schuwen.

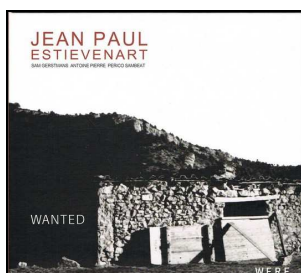
Het samenspel is inmiddels hecht en ieder speelt een rol die gelijkwaardig is aan die van de ander. Baatsen is dan wel de man van de melodielijnen, maar bassist en drummer beperken zich niet tot puur begeleiden. Het is juist de intensiteit van de dan weer stevig 'groovende', dan weer verstilde interactie die het spannend maakt naar deze 'jazzcats' te luisteren.

Slinger kan rocken maar ook heel subtiel spelen. Dat geldt eveneens voor Baatsen en Kamsteeg. De sound van de nummers is rijk. Het lijkt of je meer dan drie instrumenten hoort. Geprezen zij het feit dat Ed, Han en Bert hebben gekozen voor afwisseling in tempi en stijlen, want dat maakt het album tot een aantrekkelijke staalkaart van hun kunnen.

Hans Invernizzi

Beluister hier een stuk van de cd: <http://bit.ly/1bCV0sT>

JEAN-PAUL ESTIÉVENART**Wanted****W.E.R.F.****Bezetting:**

Jean-Paul Estiévenart (tp),
 Sam Gerstmans (b),
 Antoine Pierre (d)
 + Perico Sambeat (as).

VERVOLG CD-RECENSIES

Dat hij flexibel is, had hij al laten horen. De 27-jarige Belgische trompettist Jean-Paul Estiévenart heeft zijn palmares gevuld met zulke uiteenlopende gezelschappen als het Brussels Jazz Orchestra en The Wrong Object. Met 'Wanted' maakt hij zijn debuut onder eigen naam, en met alleen bassist Sam Gerstmans en drummer Antoine Pierre aan zijn zijde is dat een gewaagd project. Toch heeft hij ook besloten om op een aantal nummers een speciale gast aan zijn trio toe te voegen: de Spaanse alt-saxofonist Perico Sambeat. In het Ornette Coleman-achtige 'Bird' laat die laatste zich samen met de leider tot grote hoogte opzweven. Het is meteen een van de hoogtepunten van het album. Dat geldt ook voor de andere stukken waarin de Iberiër meespeelt. De stemmen van de saxofonist en de trompettist lijken voor elkaar gemaakt, en schitteren verder nog in 'Witches waltz', waarin ze heerlijk om elkaar heen kronkelen, en 'Guerrilla', dat vriendelijker klinkt dan de titel zou doen vermoeden.

'De stukken met de Spaanse saxofonist Perico Sambeat zijn de hoogtepunten van 'Wanted' '

Deze observaties doen overigens niets af aan de kracht van het trio zonder gast, want dat is een formatie die zeker hout snijdt. Van uptempo bebopachtige thema's ('The man') tot filmische atmosfeerstukken ('Amok'), Estiévenart beheerst het allemaal. Hij kan subliem kneden met zijn geluid en produceert bovendien nog aansprekende composities. Behalve Coltrane's 'Lazybird' zijn namelijk alle stukken van zijn hand.

Herman te Loo**Luister hier naar een paar tracks van 'Wanted':**

<http://bit.ly/15Bi4RL>

MAAIKE DEN DUNNEN**Arrival****ATS records****Bezetting:**

Maaïke den Dunnen (voc),
 Thomas Kugi (sax),
 Renato Chicco (p),
 Milan Nikolic (b),
 Mario Gonzi (d).

'Arrival' is het debuutalbum van zangeres Maaïke den Dunnen. Uit alles, foto's, teksten en zang, straalt de wil om deze eerste keer goed voor de dag te komen. Den Dunnen zingt in de eerste songs met felheid en inzet. Soms unisono met de tenorsax. Dan komt 'Nobody told me'. Daarin zet ze de luisteraar op het andere been. Ze verklankt daarin heel breekbaar de machteloze verbazing over een verlies. De standards 'Alone together' en 'Spring is here' worden door de zangeres als het ware herijkt. 'Alone together' krijgt een fijngevoelige interpretatie. En 'Spring is here', bekend in de met violen gedrapeerde en inmiddels wat gedateerde versie van Ella Fitzgerald, klinkt bij Den Dunnen open en modern. Thomas Kugi doet er op sopraansax een schepje bovenop. Hij soleert indringend.

'Uit alles, foto's, teksten en zang, straalt de wil van Maaïke den Dunnen om op haar debuut-cd goed voor de dag te komen'

Den Dunnen heeft voor de cd een aantal gelauwerde Midden- en Zuid-Europese musici aan zich weten te binden. Zo werkte Thomas Kugi met The New York Voices en pianist Renato Chicco met Jon Hendricks en Wynton Marsalis, Drummer Mario Gonzi kent u misschien van het Vienna Art Orchestra. Een eigenwijs debuut.

Hessel Fluitman

Bekijk 'Noboy told me' live: <http://bit.ly/18cSTI8>

CONCERTVERSLAGEN

ENRICO RAVA QUINTET

Tribe

Bezetting:

Enrico Rava (tp),
Gianluca Petrella (tb),
Giovanni Guidi (p),
Gabriele Evangelista (b),
Fabrizio Sferra (d).

Datum en plaats:

21 september 2013,
Lantaren/Venster,
Rotterdam.

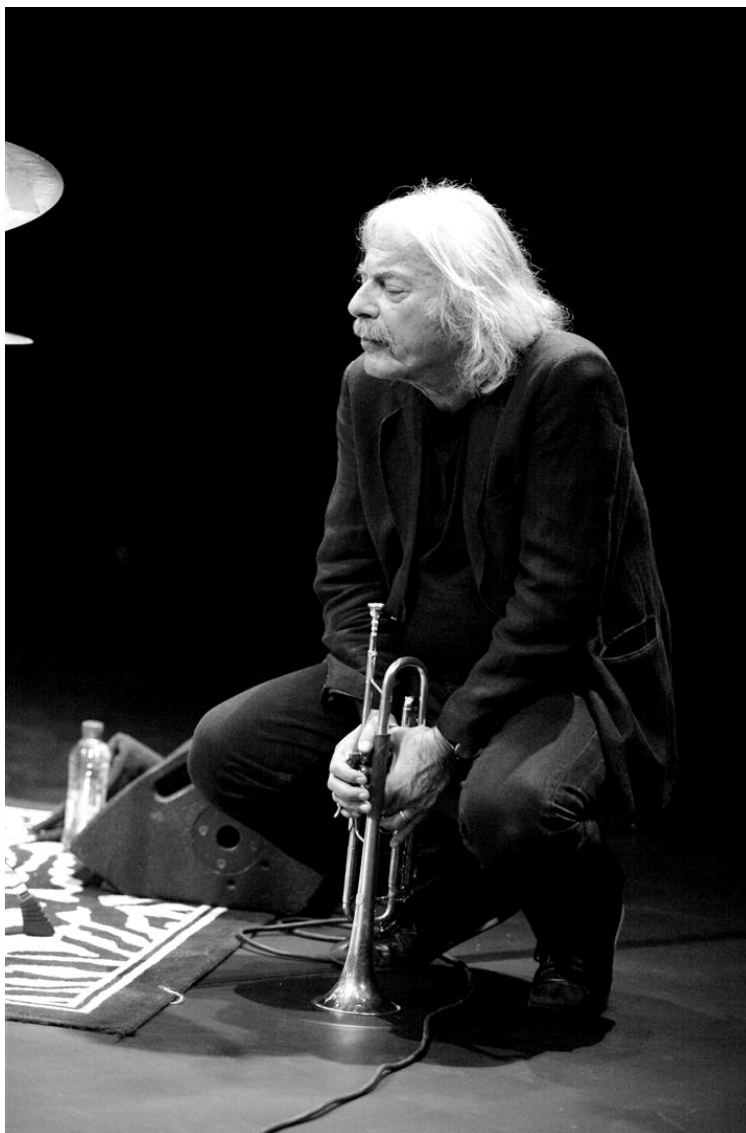
De halfvolle zaal had er maanden op moeten wachten, want Rava was in januari ziek en het geplande concert werd uitgesteld. Klokslag 20.30 uur liep de band het podium op. Enrico Rava (1939) stelde kort de muzikanten voor en begon direct te spelen. Zijn geluid was spatzuiver en energiek! Achteraf vertelde de geluidstechnicus me dat het een behoorlijk lastige soundcheck was geweest. De muzikanten hadden moeite met de 'droge akoestiek' van de zaal. Rava speelde met zijn volledig Italiaanse groep Tribe. Vergeleken met de veteraan zijn ze beëidend jonger.

Gianluca Petrella (links) en Enrico Rava
(Foto: Joke Schot)

Gianluca Petrella was de tweede hoofdrolspeler van de avond. Hij deed zijn werk met volle temperamentvolle overgave, eigennuttig, maar met liefdevol respect voor Rava. Als de twee blazers niet speelden miste je ze meteen. Later in het concert werd de rol van de pianist krachtiger.

>>>>

Trompettist Enrico Rava. (Foto: Joke Schot)

Toen het routinematig werd, zette hij een stuk in met een eindeloos repeterend motiefje, later werd dat overgenomen door de bassist. Alle soli van de groep liepen daarna vloeiend en natuurlijk in elkaar over. Om die reden werd er tijdens het hele concert, dat vijf kwartier duurde, na niet één solo geapplaudiseerd. Op een langzaam stuk na was alle muziek nogal vlot. Dit in tegenstelling tot veel stukken op de cd die Rava met deze groep maakte.

Fabrizio Sferra zat achter zijn drumstel mee te zingen. Hard en vaak ook vals. Het publiek moest dit maar op de koop toe nemen. Bassist Gabriele Evangelista was nadrukkelijk aanwezig met zijn hoge tempi en zijn linkerhand zat meestal helemaal aan de bovenzijde van zijn instrument... Rava en Petrella speelden ook met de akoestiek van de zaal. Vaak bliezen ze vóór de microfoons naar elkaar toe om de galm uit de geluidsinstallatie te mijden. En dan ineens was het over: Rava bedankte zijn publiek en liep meteen weg om gelijk weer terug te komen voor een toegift, een ballroommuziekje.

Peter J. Korten

VERVOLG CONCERTVERSLAGEN

BELGIAN JAZZ MEETING 2013

Datum en plaats:

6 – 8 september 2013,
Caserne Fonck,
Luik.

In Nederland kennen we al enige jaren de Dutch Jazz (and World) Meeting. Dan lijkt een Belgian Jazz Meeting (BJM) op zich niet zo heel speciaal. Maar wie de bureaucratische wirwar van de door de taalgrens verdeelde overheid van onze zuiderburen kent, zal begrijpen dat een samenwerking tussen de Vlaamse en Waalse gemeenschap behoorlijk uniek is. Het samenstellen van een programma met twaalf acts en daarbij rekening houden met alle gevoeligheden, alsmede het in de gaten houden van een zinvolle artistieke lijn, is dan geen sinecure. Naar verluidt hebben zich een zeventigtal jazzdeskundigen over de programmering gebogen. En gelukkig werd het aloude adagium daarbij vermeden dat 'een ka-meel een paard is dat door een commissie is ontworpen'.

Veel pianotrio's en opwindende drummers bij Belgian Jazz Meeting

De programmering sneed hout en gaf denkkelijk een goed beeld van wat er momenteel aan interessante (kleinere) groepen in Vlaanderen en Wallonië rondlopen. Is men zich in België bewust van de lastige verkoopbaarheid van grote groepen, of waren er logistieke overwegingen? Een changement van kwartet naar trio naar kwintet is minder lastig dan een overgang van en naar een bigband of nonet. Hoe dan ook, het viel op dat er maar liefst vier pianotrio's tussen de witte rook van de keuzeheren en –dames waren opgedoken. Dat de nieuwe ontwikkelingen in dit genre ook aan België niet voorbij zijn gegaan, was goed merkbaar. Afgezien van het nog wat weinig gefocuste trio van de jonge pianist **Bram De Looze** (van wie binnenkort het debuutalbum bij W.E.R.F. uitkomt) lieten de triumviraten horen dat ze bekend zijn met het werk van EST, The Bad Plus en Jason Moran and the Bandwagon. Opvallend bij de drie andere trio's was de rol van de drummers. In het trio van veteraan **Kris Defoort** zat jonge hond Lander Gyselinck achter het slagwerk.

>>>>

Mâäk speelt volstrekt eigen muziek. (Foto: Herman te Loo)

In zijn 'flow' van ritmische vondsten is zelden een reguliere maatvoering te ontdekken, maar toch swingt zijn spel dat het een aard heeft. De al wat oudere Teun Verbruggen heeft een vergelijkbare manier van drummen, en ook hij wordt regelmatig met Jim Black vergeleken. Niet dat er een rechtstreekse invloed is, maar dan weten we wel waar we het over hebben. Verbruggen mocht op zondag blijven zitten, want hij was op de slotdag twee keer te horen, eerst in de groep van het 24-jarige talent **Igor Gehenot**. Net als bij Defoort horen we in deze groep een compositietalent aan het werk. Geen thema-improvisaties-thema-opbouw, maar spannende doorgecomponeerde stukken met soms een ECM-esthetiek, zonder al te wollig te worden. De andere groep met Verbruggen was als uitsmijter ook echt het hoogtepunt van de BJM: **Too Noisy Fish**. Het trio, met pianist Peter Vandenberghe en bassist Kristof Roseeuw, is tevens de ritmesectie van de onvolprezen bigband Flat Earth Society. Hoewel het pianotrio meer is dan een uittreksel uit dat orkest, nemen de heren wel dezelfde uitgangspunten mee: strak gemonteerde stijl- en genrebreuken, absurdistische (muzikale) humor, enorme muzikaliteit en gevoel voor avontuur en muzikale schoonheid. Het geheel werd ondersteund door de droogkomische aankondigingen van de pianist. Zo duidde hij de titel van hun lovesong 'PTMA' in het Frans als 'Pour Toi, Mon Amour'. Of in het Engels: 'Pretty Thing? My Ass!' Groepen met een eigen gezicht, zoals Too Noisy Fish, zullen het vast goed doen buiten de landsgrenzen. Ook **Mâäk** heeft met zijn vier blazers (trompettist Laurent Blondiau, saxofonisten Guillaume Orti en Jeroen van Herzele en de meesterlijke tuba-ist Michel Massot) en een slagwerker (João Lobo) al een bijzondere samenstelling. Maar ook de muziek is volstrekt eigen. Van fluisterzachte collectieven en open klankimprovisaties tot opzweepend swingende fanfares, die zelfs doorgingen tot in de bar, waarnaar ze het publiek als rattenvangers van Hamelen meenamen.

[...vervolg op de volgende pagina](#)

VERVOLG BELGIUM JAZZ MEETING

Het jonge **Ragini Trio** heeft ook een 'unique selling point'. De Vlamingen gaan bij hun improvisaties uit van Indiase volksmuziek en gebruiken een apparaatje dat een grondtoon produceert (de ragini, vandaar de bandnaam) als basis. Het is te hopen dat ze dit procedé ontstijgen, want het ding was een storende factor in hun boeiende muzikale vertellingen. Het feit dat Lander Gyselinck ook hier weer de drummer was, droeg aan dit laatste zeker bij.

Uitsmijter Too Noisy Fish was het hoogtepunt van de BJM

Slechts twee acts bedienden zich niet van een drummer. Het nieuwe trio **3/4 Peace**, met altsaxofonist Ben Sluijs, pianist Christian Mendoza en bassist Brice Soniano zocht het in de kamerjazz. De warme hese toon van Sluijs, het sonore strijkwerk van de bassist en de subtiele pianofiligrijnen zorgden voor een intiem muzikaal feest.

Ook rietblazer **Joachim Badenhorst** deed het zonder drummer - of welke andere muzikant dan ook. In een soloset bewees hij dat hij momenteel een van de aller grootste talenten van België is. Hij ontwikkelt een nieuwe muzikale taal voor zijn soloperformances voor tenorsaxofoon en (bas)klarinet, waarbij hij melodieuze improvisaties inkleurt met geavanceerde technieken. Dat levert een balanceeract op tussen het werk van mensen als John Butcher of Evan Parker aan de ene kant en John Surman aan de andere kant. En Badenhorst slaagt erin om dat evenwicht op glorieuze wijze te bewerkstelligen.

Een ander groot talent is trompettist **Jean-Paul Estiévenart**. Hij durfde het aan om met een trio te verschijnen, waarin hij zich niet kon verschuilen.

>>>>

Rietblazer Joachim Badenhorst is een van de grootste talenten. (Foto: Herman te Loo)

Maar met een volwassen toon en veel creativiteit straalt hij op zijn 27ste al behoorlijk wat autoriteit uit. Zijn debuutalbum als leider is net uit. Ook in het kwartet van drummer **Lionel Beu-vens** troffen we een veelbelovende trompettist: de jonge Fin Kalevi Louhivuori. Hij kan fluisteren als een Vloeimans, maar ook knetteren als het moet. De uitdagende composities van Beuvens geven hem er zeker de ruimte toe.

Het aandeel vrouwelijke muzikanten op de Belgian Jazz Meeting was wel erg marginaal

Het aandeel vrouwelijke muzikanten op de BJM was helaas wel erg marginaal. Zangeres/fluitiste **Mélanie De Biasio** bracht een intrigerend mengsel van koele, Scandinavisch aandoende sfeerjazz en popmuziek. Ze begeleidt haar vocale lijnen met hand- en lichaamsgebaren, een beetje à la Kate Bush. Het maakt haar podiumact volstrekt authentiek, maar het gaat na verloop van tijd ook wel enigszins irriteren. Rietblazer **Fabrice Alleman** had met pianiste Nathalie Lories de enige andere vrouw in zijn kwintet gehaald. De muziek die hij met zijn groep maakt, leunt aan de jazzkant van de fusion door. Aardige composities van een ervaren blazer, die echter wel erg veel soloruimte voor zichzelf opeiste in het halve uurtje dat de organisatie aan de acts had toebedeeld.

Herman te Loo

VERVOLG CONCERTVERSLAGEN

ZOMERJAZZFJETSTOUR Route Bart Hollebrandse

Datum en plaats:

30 augustus 2013,
Grand Theatre,
Groningen (stad);

31 augustus 2013,
Reitdiepdal,
Groningen.

Een fietstour heeft iets Frans en dus opende de 27ste ZomerJazzFietsTour met een Franse proloog. De avond voor het 'echte' werk genoot een vol Grand Theatre vrijdag van drie acts. Het strijktrio **Amarco** opende imponerend met een interessante mix tussen improvisatie en klassieke muziek. Voor sommigen in het publiek wat zwaar op de hand, voor anderen een welkome openbaring. De avond werd vervolgd met de slagwerkers **Spiraldi en Purves** die net terug leken te zijn van een succesvol bezoek aan de speelgoedwinkel. Afgezien van enkele kleine spannende momenten, vulden ze een concert met gepiep van speelgoedbeestjes en springtouwjes. Soms geestig en ludiek, maar vooral toch traag en langzaam. Tot slot van de proloog trad het trio van rietblazer **Christophe Monniot** op. Vakkelijk vermeden zij de valkuilen waar hun voorgangers zo makkelijk in vielen en behielden de soepele speelsheid. Monniot liet de grenzen tussen eigen composities en standards volledig varen.

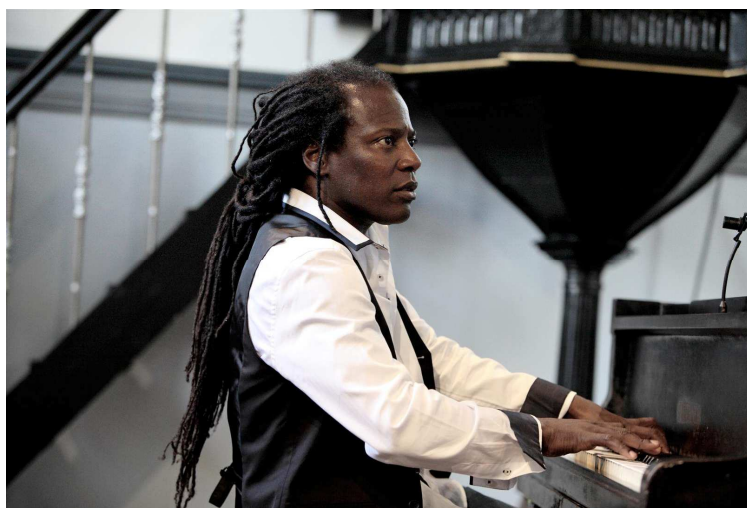
De tweede set van Ramon Valle begon wat later omdat hij, tot hilariteit van het publiek, in de lange rij voor het toilet stond.

Het energiek uitbenen van standards werd de volgende morgen tijdens de eigenlijke FietsTour voortgezet in de kerk van Leegkerk. Daar opende het trio van de Tour de France - één van de vier uitgestippelde routes. Monniot leefde zich compleet uit in nummers van 'Scrapple from the Apple', 'Body and soul' tot aan 'Amazing grace'. Heel interessant concert, en het liet meteen zien dat er in Frankrijk bijzondere ontwikkelingen plaatsvinden.

[...vervolg op de volgende pagina](#)

Drummer Han Bennink bestudeert de kaart van Groningen. (Foto: Joke Schot)

Voor pianist Ramon Valle was zoveel belangstelling dat de deur op slot moest. (Foto: Joke Schot)

Bij een beetje evenement hoort tegenwoordig een heuse verkeersregelaar... (Foto: Joke Schot)

VERVOLG ZJFT 2013

In de schuur bij Huizenga stond **Barnicle Bill**, voor de gelegenheid uitgebreid met **Wolter Wierbos**. De combinatie leverde een mooi concert af tussen de vol met toeschouwers gepakte stobalen. De grote held was zeker drummer **John Engels**, zestig jaar in het vak. Hij vond, zoals altijd, een perfecte balans tussen expressiviteit en subtiliteit. Weer een mooie toevoeging aan Huizenga's 'Poal of Fame', de steunpilaar van de grote schuur met daarop de name van alle jazzgrootheden die bij Huizenga gespeeld hebben.

Gitaarvirtuoos Enver Izmailov stond in de tent van Garnwerd met het **Black Sea Trio**. Zijn virtuositeit hielp helaas niet om het Beatles-nummer 'Strawberry fields forever' overeind te houden. Verassend daarentegen was wel **Synaestic Trip** van de Franse drummer Edward Perraud met trompettist Bart Maris en pianist Benoit Delbecq. Zij leverden in de afgeladen schuur van Dick een uitstekend concert af.

Fluitist **Orlando** en pianist **Ramon Valle** trokken veel publiek. De kerk in Feerwerd was in de eerste set compleet volgepakt en de deur ging daarom ook op slot. Het overige publiek wachtte tussen de grafzerken op de tweede set. Die begon iets later dan gepland, voornamelijk omdat beide heren, tot grote hilariteit van het publiek, in de lange rij voor het toilet stonden. Het wachten werd weliswaar ruimschoots beloond. De neven begonnen ooit als jongetjes bij tante aan hun muzikale zoektocht. In Feerwerd was die zoektocht zeker nog niet voltooid, maar hadden ze wel een uitstekende balans gevonden tussen hun thuisland Cuba en alle andere denkbare varianten van latin-jazz. Ze gaven een schitterend en vooral diepgaand concert. Tot slot nog even genieten in de schuur van Hans in Feerwerd bij het **Nationaal Jeugd Jazz Orkest** dat gevuld is met uitsluitend conservatoriumstudenten uit het hele land. De Groningse bassist Jan Ruerd Oosterhaven schitterde naast de Zeeuw Yorán Aarssen. Het orkest, dat onder bezielende leiding van Eric Vloei-mans staat, toonde niet alleen muzikaal vakmanschap maar ook vooral plezier in het spelen. Het was een schitterende fietstocht. Ik begin maar meteen met uitkijken naar volgend jaar.

Bart Hollebrandse

Cellist Ernst Reijssiger speelde in de kerk van Garnwerd. (Foto: Joke Schot)

Geen ZJFT zonder vrijwilligers. Heidi van der Wal stond haar mannetje in de kerk van Aduard. (Foto: Joke Schot)

NEW YORK CALLING

Roos Plaatsman is zangeres en woont in New York. In Jazzflits doet ze verslag van haar muzikantenbestaan daar.

WERK IN NYC

Vanochtend opende ik mijn postvakje en eindelijk lag daar de grote enveloppe met mijn diploma erin. Een mooi goud omlijnd papiertje dat zegt: Roos E Plaatsman who has completed the requisite course of study, the degree Master of Arts. Eindelijk ben ik dan officieel afgestudeerd en ik ben er helemaal klaar voor om als werkende muzikant te beginnen. De stik hete en vochtige zomer is voorbij en de 'Indian Summer' begint met nog steeds hoge temperaturen, maar een koele ondertoon. Deze zomer heb ik me vermaakt in de vele parken van de stad. Instituten zoals het New York Philharmonic, Lincoln Center en de Metropolitan Opera verzorgen elk jaar gratis concerten. In augustus is het Charlie Parker festival in Marcus Garvey en Tompkins Square park, dit keer met onder anderen de Jimmy Heath Bigband, Cecil Mclorin Salvant, Lee Konitz, Sheila Jordan en Aaron Diehl. In Bryant Park zijn Broadway-shows te zien, Brooklyn Bridge park presenteert zondags een openluchtfilm en elke woensdag waren er in Madison Square Park gratis jazzconcerten van onder anderen Anat Cohen, Jason Lindner en Rene Marie.

Ik krijg steeds beter betaalde optredens en dat is echt een enorme opluchting. Het lukt me maandelijks genoeg geld binnen te halen

Twee columns geleden was ik ietwat paniekerig over het vinden van werk en een nieuw huis. Alles is goed gekomen en met heel veel mazzel woon ik nu in een goedkoper appartement aan de overkant van de straat en lukt het me maandelijks genoeg geld binnen te halen. Inmiddels geef ik twee dagen zang- en pianoles op een muziekschool, schrijf ik songteksten en liedjes voor anderen en speel ik regelmatig in bars en jazzclubs.

Ik krijg steeds beter betaalde optredens en dat is echt een enorme opluchting. In New York betalen veel bars hun bands weinig of zelfs niets. Vaak hebben ze een foienpot die na afloop in het publiek rondgaat en de buit is voor de band. Andere clubs betalen je aan de hand van het aantal mensen dat je naar het optreden kunt krijgen. Neem je tien mensen mee, dan krijg je 30% van de entreprijs en als je meer dan 25 mensen naar de club krijgt, krijg je 70%. Een paar weken geleden werd een vriendin van me gebeld door de Metropolitan Room in Manhattan. Ze kon er spelen als ze zelf 100 dollar neerlegde voor de geluidsman en minstens 25 mensen binnen kon krijgen die ieder 25 dollar entree betaalden en minimaal twee drankjes dronken. Een absurde deal natuurlijk, maar er zijn mensen die het doen. Gelukkig zijn er ook clubs en bars die muzikanten wel goed behandelen en na twee jaar begin ik ze te ontdekken. Natuurlijk is de concurrentie moordend, maar dat wist ik al voordat ik hierheen verhuisde.

Dit is mijn derde jaar in New York en als ik aan de herfst denk zie ik Central Park voor me in plaats van het Groningse Noorder Plantsoen en appeltaart vervang ik inmiddels graag voor Red Velvet Cupcakes. Ik begin me hier meer en meer thuis te voelen...

Met haar band ROOS maakte **Roos Plaatsman** twee cd's. In 2011 stond ze in de finale van het Nederlands Jazz Vocalisten Concours. Sinds begin dit jaar treedt ze op onder de artiestennaam Rose Ellis. Haar website: <http://roseellismusic.com>.

JAZZFLITS OP VAKANTIE

Rosaria Macri en Harm Tiddens in Calabrië (Italië)

ROCCELLA JAZZ FESTIVAL '13

Het Roccella Jazz festival zal internationaal weinig bekend zijn. Maar misschien dat u na het lezen van dit stukje geprikkeld bent om het voor een volgend jaar in uw agenda op te nemen. Dit jaar werd het festival voor de 33ste keer georganiseerd. Roccella is gelegen aan de Ionische kust van Calabrië, wat een weinig bekend gedeelte is van Italië bij vakantiegangers. Voor de Italiëganger die een beetje van avontuur houdt en niet bang is voor wat chaos heeft deze regio echter zeer veel te bieden.

Dat het festival heeft kunnen uitgroeien tot een bijzonder evenement met internationale allure is een enorm compliment aan het adres van de organisatie. Elk jaar doet een aantal grote nationale en internationale jazzmuzikanten mee. Het thema dit jaar was 'Shalom' (vrede). Het belang van dit thema in deze onrustige tijden spreekt voor zichzelf. Maar liefst 42 concerten vonden in de periode 14 tot 25 augustus plaats in de regio. Zou je al deze locaties afgaan, dan ben je meteen goed ingevoerd in de regio met al zijn charmes en verrassingen.

Een van de laatste concerten dit jaar werd verzorgd door Gianmaria Testa met Giuseppe Battiston. **Gianmaria Testa** is inmiddels geen onbekende meer in Nederland. Deze singer-songwriter met zijn rauwe melancholieke stem maakt prachtige, gevoelige nummers over zaken die er toe doen. Zijn concert dit jaar stond in het teken van emigranten. Ook weer een actueel onderwerp met het oog op de boot met Syrische vluchtelingen die in de week van het concert de haven van Rochella was binnengelopen. De gevoelige muziek van Testa werd afgewisseld met de teksten voorgelezen door acteur Giuseppe Battiston. Met zijn indringende bariton las hij voor uit een boek van Giovanni Pascoli over een Italiaanse emigrantenfamilie uit een tijd waarin bijna de helft van de Italiaanse bevolking emigreerde naar onder meer de VS. Mijn Italiaans was helaas niet voldoende om de teksten letterlijk te volgen maar de sfeer had eigenlijk geen letterlijke vertaling nodig. Het werd een ontroerend intiem concert in het sobere auditorium van Roccella.

>>>>

Noa. (Foto: Rosaria Macri)

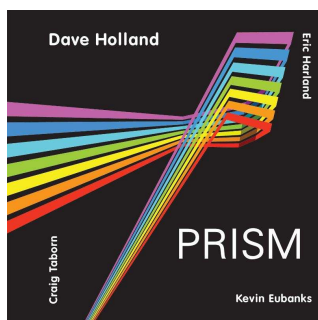
Het afsluitende concert van de 2013 editie van Roccella Jazz werd gegeven door de Israëliëse **Noa** samen met de Palestijnse **Mira Awad**. Noa is een oude bekende van het festival. In 1989 trad zij op bij de negende editie van Roccella Jazz op een windrijge avond bij volle maan voor een man of tweehonderd op de stoffige sintelbaan van het 'Campo Dello Sport'. Noa stond toen aan het begin van haar carrière. Nu hoort Noa tot de top. Het concert vond plaats op de hoofdlocatie van het festival 'Teatro al Castello'. Een amfiteater aan de voet van een berg waarop de restanten van een oud kasteel verlicht zijn. De akoestiek van de locatie is fantastisch en doet volledig recht aan de geweldige zangcapaciteiten van Noa en aan het akoestische gitaarspel van haar vaste begeleider Gil Dor. Gil was er in 1989 ook al bij. Het concert was volledig uitverkocht. Noa wordt in Italië op handen gedragen, onder meer doordat ze de titelsong verzorgde van 'La Vita E Bella'. Het concert begon met Mira Awad met meeslepende etnische muziek. Het optreden samen met Mira is een bewust politieke statement van de politiek steeds actievere Noa. Zij blijft onvermoeibaar strijden voor een tolerante Israëlische samenleving. Na Mira gaf Noa een prachtig concert waarbij ze naast haar loepzuivere zang ook haar gaven als percussionist op bongo's en op haar eigen borstkast ten gehore bracht. Een van de hoogtepunten van het concert was een percussiesessie van Noa met meesterpercussionist Gadi Seri op olieblikken die in Jemen als goedkope percussie-instrumenten worden gebruikt. Als afsluiting van het concert volgde nog een aantal nummers met Mira. Deze waren misschien muzikaal niet het hoogtepunt maar wel een fantastische illustratie van het festivalthema 'Shalom'.

Voor de Italië liefhebbende jazzfan is Roccella Jazz 2014 misschien wel de manier om zowel met Calabrië als met de actieve Italiaanse jazzscene kennis te maken.

Harm Tiddens (meer vakantiefoto's vindt u op pagina 22)

BESTSELLERS JAZZ CENTER

Datum: 20 september 2013

- 1 **Dave Holland**
Prism (Dare2 Records)
- 2 **Bley/Swallow/Sheppard**
Trios (ECM)
- 3 **Gregory Porter**
Liquid Spirit (Blue Note)
- 4 **Stefano Bollani/
Hamilton de Holanda**
O Que Sera (ECM)
- 5 **Julian & Roman Wasserfuhr**
Running (ACT)

Bestsellers Jazz Center is een overzicht van de best verkochte cd's van de Haagse speciaalzaak Jazz Center; (<http://www.jazzcenter.nl>).

TIPS JAZZ CENTER

Steve Gadd Gadditude (BFM JAZZ)

Drummer Steve Gadd met bijna de complete begeleidingsband van James Taylor! Dus ingespeeld zijn de heren zeker. Gewoon lekkere muziek door topmusici met naast veel 'originals', nummers van Keith Jarrett & Ibdullah Ibrahim.

John Coltrane Afro Blue Impressions (Pablo/Universal)

Een heruitgave op twee cd's van het klassieke John Coltrane Quartet uit 1963, met opnamen uit Berlijn en Stockholm. Drie extra 'tracks' uit Stockholm ronden deze historische cd-set, die opnieuw is gemastered, glorieus af.

Dootone Records reissues door Boplicity uit de UK

In deze serie zitten de Dootone-opname van Dexter Gordon, Buddy Collette, Carl Perkins en Curtis Counce. Stuk voor stuk puike hardbopplaten uit het midden van de jaren vijftig, die mooi zijn opgepoetst. Uitgegeven in een digipack met alle originele 'lp-features'.

Tips Jazz Center is een overzicht van cd's die volgens Reinier van Bevervoorde en Jan Bax (van de Haagse speciaalzaak Jazz Center) een plek in de Bestsellers Jazz Center verdienen; (<http://www.jazzcenter.nl>).

FESTIVALS OKTOBER

SO WHAT'S NEXT

Muziekgebouw Frits Philips, Eindhoven

12 oktober 2013

(<http://www.sowhatsnext.nl>)

Met onder anderen: Gregory Porter, José James, Joshua Redman Quartet, Snarky Puppy, Aaron Parks, Marius Neset Quartet, Re:Freshed Orchestra, Tin Men and the Telephone, Kapok, D-Felic New Quintet en Eric Vloeimans' Gatecrash.

DE JAZZONTSPORING

Het Spoor, Harelbeke

12 oktober 2013

(<http://www.dejazzontsporing.be>)

Met onder anderen: Tutu Puoane & Bert Joris, Michel Portal & Vincent Peirani, Ray Anderson Pocket Brass Bands en Brussels Youth Orchestra.

JIR ROTTERDAM

LantarenVenster, Rotterdam

24 oktober tot en met 27 oktober

(<http://www.jazzinternationalrotterdam.nl/festival/>)

Met onder anderen: Diederik Rijnstra, Kairos 4tet ft. Fridolijn van Poll & Marc O'Reilly, Tin Men & the Telephone, Marius Neset Quartet, Ben van den Dungen Quartet, Michael Moore Quartet, 'The Pack Project' met Stephanie Francke, New Cool Collective en The Kenny Garrett Quintet.

Meer festivals vindt u op: <http://jazzfests.net/>

IN MEMORIAM

LINDSAY COOPER (1951 – 2013)

Op 18 september overleed de Engelse fagottiste Lindsay Cooper. De afgelopen vijftien jaar had ze overigens haar instrument niet meer aangeraakt, omdat ze aan multiple sclerose leed. De ziekte had zich eind jaren zeventig al geopenbaard, maar ze hield het stil om gewoon door te kunnen spelen. Het bekendst werd Cooper door haar rol in de avant-rockformatie Henry Cow (met onder meer gitarist Fred Frith en drummer Chris Cutler in de gelederen). Haar karakteristieke geluid op fagot (maar ook op hobo en sopranino-saxofoon) droeg bij aan de unieke sound van de band. Met ex-bandleiden van Henry Cow was ze ook te horen in groepen als Art Bears en News From Babel.

In de jaren tachtig brak ze door in het internationale improvisatiecircuit en ging ze deel uitmaken van het Maarten Altena Octet. Met deze groep maakte ze de lp's 'Tel' (1983) en 'Quick Step' (1986). Haar (links-)politieke en muzikale standpunten kwamen ook tot uiting in de internationale Feminist Improvising Group (FIG), met onder meer zangeres Maggie Nichols en pianiste Irene Schweizer.

In 1987 vond ze het tijd voor een eerste eigen project, 'Oh Moscow'. Hierin werkte ze samen met schrijfster en filmmaakster Sally Potter, voor wie ze al eerder filmmuziek had geschreven. De songcyclus ging over het verdeelde Europa van de Koude Oorlog. In haar band vielen vooral de namen op van zanger Phil Minton en basgitarist Hugh Hopper.

Herman te Loo

Luister hier naar Lindsay Cooper: <http://bit.ly/19IKUBT>

JAZZWEEK TOP DRIE

Datum: 23 september 2013

- 1 **Kenny Burrell**
Special Requests (HighNote)
- 2 **Etienne Charles**
Creole Soul (Culture Shock Music)
- 3 **Warren Wolf**
Wolfgang (Mack Avenue)

De JazzWeek Jazz Top Drie geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; (www.jazzweek.com).

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzmagazine voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Eindredactie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Tom Beetz, Reinier van Bevervoorde, Arne Van Coillie, Hessel Fluitman, Bart Hollebrandse, Frank Huser, Hans Invernizzi, Peter J. Korten, Lex Lammen, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Jan Nieuwenhuis, Roos Plaatsman en Lo Reizevoort. **Fotografie:** Tom Beetz en Joke Schot. **Website:** Henk de Boer. **Logo:** Het **JAZZ-**

FLITS-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Productie:** **JAZZFLITS** wordt geproduceerd door De Juiste Tekst (www.dejuistetekst.nl). **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

OVERLEDEN

De plaat 'Fred Katz And His Music'. Katz overleed 7 september.

Jimmy Ponder, 16 september 2013 (67)

Amerikaanse gitarist. Overleden in zijn geboortestad Pittsburg. Van huis uit beïnvloed door soul was hij te vinden in diverse sax-orgelcombinaties. Maakte ruim twintig platen onder eigen naam, onder meer op Muse en HighNote.

Günter Fuhlich, 11 september 2013 (92)

Duitse trombonist. Overleden in Hamburg. Meer dan jazzinstrumentalist verwierf hij zich bekendheid als leider-arrangeur van het dansorkest van de NDR in Hamburg, 1953-1978.

Fred Katz, 7 september 2013 (94)

Amerikaanse cellist. Overleden in Santa Monica, CA. Genoot een klassieke opleiding, onder meer bij Pablo Casals. Voelde zich tot jazz aangetrokken, wat leidde tot bijdragen aan het kwintet van Chico Hamilton. Maakte van 1956-1958 bovendien nog vijf platen onder eigen naam. Legde zich meer en meer toe op arrangeren en componeren; daarnaast gaf hij onderwijs, ook buiten de muziek om, onder andere op het spirituele vlak.

Jack Maheu, 27 augustus 2013 (83)

Amerikaanse klarinettist. Overleden in Ithaca, NY. Speelde in de jaren vijftig in de Salt City Five/Six, die hij na een tussenperiode met de Dukes of Dixieland in de jaren zestig heroprichtte. Verlegde zijn werkerrein achtereenvolgens naar Chicago, Rochester en Florida om zich in 1990 voorgoed in New Orleans te vestigen.

Frits Gehring, 9 augustus 2013 (84)

Duitse multi-instrumentalist. Frits (Gottfried) 'Flip' Gehring was reeds lange tijd ziek. Geboren in Den Haag, 28 juni 1929; trok in 1955 voorgoed naar Duitsland. Zie voor zijn eigen verhaal: NJA-bulletin, nr. 26 (dec. 1997), pag. 32-36.

(jjm)

TER OVERNAME

Tegen elk aannemelijk bod:

250 bandrecorder tapes, 15,18,30 cm spoel, gevuld met 'live jazz opnames' van onder meer Sesjun (1973-2003), WDR, BBC etc.

Stan Getz, Sonny Rollins, Oscar Peterson, Miles Davis, Duke Ellington, Rita Reys, Pim Jacobs, Stan Kenton, Woody Herman, Frank Rossolino, Ella Fitzgerald, Herman Schoonderwald, Diamond Five, Cees Slinger 8, Scot Hamilton, Ben Webster, McCoy Tyner, Piet Noordijk, Von Freeman, Rudi Brink, Clark Terry, Rein de Graaff, Red Rodney etc.

Tevens: Tape deck Akay 630

(vier sporen stereo)

Info bij R.L. Mertens

(ronmertens@casema.nl)

JAZZTIJDSCHRIFT

Jazzbulletin nummer 88

Op de cover van Jazzbulletin 88 prijkt Rita Reys. Ineke Heijliger herdenkt haar. Verder: een interview met zanger Henk Kraaijeveld, 35 jaar jazzwinkel Swingmaster in Groningen, het slot van het levensverhaal van Eddy Doorenbos en het laatste interview met Peter Ypma.

<http://www.jazzarchief.nl/jazzbulletin/>

JAZZFLITS HOUDT U OP DE HOOGTE

Twintig keer per jaar via ons uitgebreide en complete **jazzmagazine** Jazzflits:

<http://www.jazzflits.nl/>;

JAZZFLITS HOUDT U OP DE HOOGTE

Veelal dagelijks met korte berichten op ons **digitale prikbord** bij Twitter.com:

<https://twitter.com/Jazzflits>;

JAZZFLITS HOUDT U OP DE HOOGTE

En periodiek via persberichten op onze **digitale informatiezuil** op Facebook:

<https://www.facebook.com/Jazzflits>.

VERVOLG JAZZFLITS OP VAKANTIE

ROCELLA JAZZ FESTIVAL 2013

Noa (links) en Mira Awad (Foto: Rosaria Macri)

Gianmaria Testa: een ontroerend concert. (Foto: Rosaria Macri)

Noa op percussie. (Foto: Rosaria Macri)

In de rubriek 'Jazzflits op vakantie' doen medewerkers van Jazzflits in woord en/of beeld verslag van de jazzscene in het land waar ze op vakantie zijn.